

3.

Sjöjungfrun och konungadottern.

Och rid-da-ren han gån-gar sig till hav-sjö-stranden ned Blå-ser
kallt, kallt vä-der i - från sjön. Där möt - te han havs-frun så
fa-ger och så fin. Blå-ser kallt, kallt vä-der i - från sjön.

1. Och riddaren han gångar sig till havsjöstranden ned,
— blåser kallt, kallt väder ifrån sjön —
där mötte han havsfrun så fager och så fin.
— blåser kallt, kallt väder ifrån sjön —
2. »God dag, se god dag, hälsa havsfrun på mig!
Och inte har jag sett någon vackrare än du.»
3. »Och har du inte sett någon vackrare än jag?
Men jag har en tärna, långt vackrare än jag.»
4. »Jag har ju en gångare så fager och så vit,
jag ville den ge om jag den tärnan kan få si.»
5. »Och håll ni er gångare båd fager och vit,
men ändå så skall ni den tärnan få si.»
6. Havsfrun hon drog uppå böljorna de blå:
»Statt upp sköna tärna, till hertigen gå!»

7. »Och hur kan jag väl till unga hertigen gå,
som inte har sett solen på femton år?»
8. De klädde på tärnan en guldbroderad särk,
som femton fruar lagt på sin händers verk
9. De klädde på tärnan en guldbroderad kjol,
så guldet det lyste i var evigaste tråd.
10. Och tärnan spatserade havssjöstranden fram,
hon bar då en silverne kanna på sin arm.
11. Och tärnan hon knappade med fingrarna små:
»Statt upp unga hertig, drag låsena ifrå!»
12. »Och inte så tager jag låsena ifrå,
förrän du säger din faders rätta namn.»
13. »Egyfti lands konung är kär faderen min,
Egyfti lands drottning kär moderen min.
14. Egyfti lands hertig är broderen min.»
»Då måste du ju vara kär systemen min.»
15. Och havsfrun hon väntade i dagarne tre,
men aldrig så fick hon den tärnan mera se.
16. Och havsfrun hon väntade i dagarne fem,
men aldrig så kom den tärnan mer igen.
17. »Och hade jag vetat deras listefulla råd,
— blåser kallt, kallt väder ifrån sjön —
så hade jag begripit deras listefulla ord.»
— blåser kallt, kallt väder ifrån sjön —.